

ÅRSRAPPORT FOR 1992

SØR-AMERIKA

ÅRSRAPPORT 1992

Enda et år er gått over i historien. For 47. gang er misjonsvennene samlet til konferanse og samtale om arbeidet på dette veldige kontinentet. Vi arbeider nå i 8 land i Latin-Amerika, og vi mottar seiersrapporter fra Honduras i nord til Argentina og Chile i sør.

I Brasil, et av våre eldste felt, er det i dag en sterkt voksende bevegelse som teller ca. 15 millioner medlemmer, eller 10 % av befolkningen. I Nicaragua, vårt nyeste felt, samarbeider vi med en bevegelse som startet i 1912 og som i dag teller mer enn 60.000 medlemmer. I de ti første månedene av 1992 ble det der dannet 63 nye menigheter. Vennene har kalt 90-årene for innhøstningens tiår, og de har satt seg som mål at bevegelsen skal telle 234.000 medlemmer innen år to tusen.

Som vi ser, er pinsebevegelsene på flere av våre misjonsfelt i dag langt større enn vår egen bevegelse i Norge. De opplever også, tross fattigdom og nød, naturkatastrofer og krig, en menighetsvekst som vi bare kan drømme om her hjemme. Bare det er grunn nok til at vi kommer som samarbeidspartnere på de nasjonales premisser.

Mye arbeid, bønn, svette og tårer er lagt ned såvel ute på feltet som her hjemme i året som er gått. Ikke alle har nok sett like store resultater. Men la oss ikke miste motet av den grunn! Husk: "Det er en tid til å så, og det er en tid til å høste."

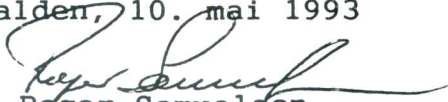
Arbeidsutvalgets ti representanter har arbeidet jevnt og trutt gjennom hele året. Det har vært holdt 5 møter, og 44 saker har vært behandlet. Våre sosiale Noradstøttede prosjekt og våre fellestiltak som skolen for misjonærbarn i Argentina, bibelskolene i Bolivia og Paraguay samt litteratursenteret i Bolivia, har tatt mye tid.

Vi har også vært opptatt av nasjonaliseringen på misjonsfeltene våre. På flere av stedene har vi også samarbeid med pinsemisjonen fra de andre nordiske land. Dette har ført til deltakelse i konferanser såvel i Sverige som i Finland og Danmark.

I slutten av året var også to av utvalgets medlemmer på et besøk i Nicaragua for å følge opp prosjektarbeidet der.

Til slutt vil jeg takke enhver både hjemme og ute for samarbeidet de fem og et halvt årene jeg har sittet som formann. Jeg vil ønske den nye formannen, Frank Høgberg, Guds rike velsignelse over gjerningen!

Halden, 10. mai 1993

Roger Samuelson
formann i 1992

P
A
R
A
G
U
A
Y

RAPPORT FRA BARNEHJEMMET NORMA, PARAGUAY V/Hanne Synnøve Førland Steger og Maria Eugenia Ramirez de Velazquez

BARNEHJEMMET "HOGAR NORMA"

I løpet av året '92 har "familien" på "Hogar Norma" økt med to medlemmer. Mariza på 18 år kom til "hjemmet" i mai mnd. Hun var en av mange søsken som mistet moren sin. ; Mariza er funksjonshemmet, dvs. hun har Cerebral Parece og er svært svaktfungerende. Bernardi kom flyttende hit i juni mnd. Da hadde han vært under barnevernsnemdas ansvar, og bodde midlertidig på et barnehjem. Han er psykisk utviklingshemma pluss at han har muskeldistrofi. I fremtiden vil han bli avhengig av rullestol.

I juni mnd. giftet ei av jentene seg her på hjemmet. Hun hadde bodd her siden hun var 3 mnd. Carlos på 19, avsluttet gymnasiet dette året, og tenker å studere data. To av jentene som har bodd her siden de var små, arbeider på "hjemmet" med de funksjonshemmede barna og på kjøkkenet.

Tre av de funksjonshemmede barna var integrert i en privat, vanlig barnehage og skole. Barna reiser jevnlig til rehabiliteringssenteret, INPRO, for timer hos lege, logoped, nevrolog, tannlege o.l. De har hatt fysioterapi hver uke her på området av en fysioterapeut.

I des. mnd. reiste Jorunn og Lars Førland til Norge for ca. 6 mnd. Det daglige ansvaret tok da ekteparet Maria Eugenia R. og Gerardi Velazquez. I tillegg bor Hanne Synnøve og Reinaldo Steger på området, som også tar del i arbeidet på "hjemmet". Hjemmet har i tillegg ei kokke, ei som vasker tøy og rengjøring, tre som arbeider med de funksjonshemmede barna og en mann som arbeider på gården. Det siste halvåret av '92 har barnehjemmet hatt ei dansk praktikant: Lisbet Boas, og hennes oppgave har spesielt vært å være med de funksjonshemmede.

Pr. dato bor det 12 barn og ungdommer som er psykisk og/eller fysisk funksjonshemmede, pluss tre "normale" ungdommer på hjemmet.

PROSJEKTET: REHABILITACION BASADA EN LA COMUNIDAD (R.B.C.)

I slutten av året '92 hadde vi registrert 54 funksjonshemmede fra 0-25 år i ypacarai og dens omegn. De frivillige medarbeiderne teller 15 personer. (pr. dato).

I januar mnd. hadde vi et ukekurs for nye og gamle frivillige medarbeidere variert en del i løpet av året. Noen har sluttet, nye har kommet til.

Fagteamet arbeider to ettermiddager i uka ved å dra på hjemmebesøk, veilede de frivillige medarbeiderne og foreldre. I '92 hadde vi også hjelp fra ei som er utdannet psykolog og ergoterapeut fra U.S.A. som er her i landet som frivillig arbeider gjennom fredskorpset.

Støttekomiteen, som består av foreldre og frivillige medarbeidere, hadde flere aktiviteter i løpet av året, for å samle inn penger. Tre operasjoner har blitt finansiert ut i fra den komiteen og dens kasse. En øye-operasjon på ei lita jente som hadde medfødt stær, to gutter ble operert i bena p.g.a. klumpføtter og feilstilling etter poliomyelitt. Ortopediske sko har blitt kjøpt til de, pluss at komiteen har hjulpet til med økonomisk hjelp ved fødsel, dødsfall, sykdom o.l.

PAVILJONGEN

Misjonen "NORMA" søkte staten om å få bygd en rehabiliteringspaviljong, noe som vi fikk positivt svar på. Paviljongen ble bygd på barnehjemmet "Hogar Norma"s område. Den 14 juli ble bygget offisielt åpnet med den Paraguaianske president tilstede. I dag består bygget av et kontor til R.B.C. prosjektet, et fysioterapirom og et innebygd basseng med temperert vann via solpanel. Bygget blir brukt av barnehjemmet og av prosjektet R.B.C.

Med hilsen

Maria Eugenia Ramirez de Velazquez
Hanne Synnøve Førland Steger

RAPPORT FRA YPACARAI, V/Oscar og Aina Delgado

Vi kom ut til ny periode i slutten av januar 1992 og har vært bosatt i byen Ypacarai. Vårt arbeid dette året har hovedsakelig vært fordelt på følgende tre områder:

1. MENIGHETSARBEID

Menigheten i Ypacarai teller ca. 150 medlemmer med utposter, og har nasjonal ledelse. Vi har vært engasjert i menigheten spesielt når det gjelder undervisning og da mest i form av bibelgrupper. To grupper har fulgt opplegget fra FLET (Facultad Latinoamericana de Estudios Teologicos) som vi har gode erfaringer fra når det gjelder systematisk bibelundervisning. Det er et profesjonelt opplegg basert på selvstendige studier og grupper og fungerer svært godt i latinamerikansk sammenheng. Ellers har det vært andre grupper som gjennom kortere eller lengre tid har fulgt ulike emner.

2. BIBELSKOLEN (INSTITUTO TEOLOGICO FILADELFIA)

Bibelskolen hadde i 1992 tilsammen 29 elever - 16 som gikk ut andre året og 13 som gikk første året. Disse kommer fra de ulike Filadelfia-menighetene i hele landet. Rektor er Fabian Daniluk fra Argentina. Vi har hatt den glede å få være med i undervisningen på begge kull, og Oscar har også vært "studentprest" for andreårs-elevene. Bibelskolen er en velsignelse for menighetene våre her ute, og vi håper at den vil utvikle seg enda mer å årene som kommer.

3. LITTERATURARBEID/EVANGELISERING

Vi hadde gleden av å kunne åpne en kristen bokhandel her i Ypacarai med hovedvekt på salg av Bibler. Målet er at dette skal bli noe mer enn en vanlig bokhandel - mer et kontaktpunkt for å nå ikke-kristne med evangeliet, et sted der de som aldri kanskje går i en evangelisk kirke kan komme og i en naturlig atmosfære lufte sine tanker om Gud og kristendommen. Mange har vært innom "La Casa de la Biblia" dette året og fått med seg noe fra Guds ord. "Casa de la Biblia" tilbyr også kristne bøker, musikk og formidler studieopplegg for interesserte. Vi har fått leid et bra lokale midt i sentrum, og to ungdommer i menigheten hjelper til i dette arbeidet.

Og det er disse to hovedområder vi ønsker å satse på og som vi er det er behov for: EVANGELISERING OG UNDERVISNING.

Må Gud hjelpe oss til å finne nye veier for å nå mennesker i dagen Paraguay som ennå ikke har hørt evangeliet, og å undervise og trene de kristne til å bli stadfestet i sin tro - og igjen "i stand til å undervise andre" som det står i 2. Tim.2:2.

Takk for forbønn. Gud velsigne dere alle.

Oscar og Aina Delgado,
Jonathan, Rebecca og Tamara

RAPPORT FRA CAUCUPE, PARAGUAY V/Luisa og Kjell Kvarstein

For tiden er Lourdes og Lars Morgan Førland m/barna i Peru, men i 1992 bodde de i Caacupe, og gjorde et enestående arbeid. De var med i menighetens virke i byen de bodde, og Lars Morgan besøkte regelmessig mange utposter utover i landet m/bibelstudier.

TOBATI

Vi har bygd ut menighetslokalet med 30m, Dette brukes til søndagsskole.

Det er også blitt støpt nytt parti foran hovedinngangen. Ellers har vi fylt på utallige lass med jord bak kirken. Det var tidligere myrhull, men nå begynner det å bli bedre.

Åndelig sett har det vært et bra år for Filadelfia-menigheten her i Tobati. 19 er blitt døpt, hvorav 17 på en gang. Vi har økt fra 36 medlemmer til 56 medlemmer. Og så takker vi Gud for de mange helbredelser som har funnet sted. All ære til Majesteten Jesus. Gud velsigne dere rikelig.

Luisa og Kjell Kvarstein m/fam.

RAPPORT FRA VILLARRICA, PARAGUAY V/Gunnvor og Josef Iversen

HELE ÅRET

1992 var vi opptatt av å ordne med tomt og sette igang med kirkebygg her i Villarrica, byen hvor vi bor. Offentlige innsatser tar sin tid og ofte er det et "mañana" (i morgen) en møter når en vil har saker gjort. Først i disse dager når dette skrives, i februar måned i 1993. har vi fått den endelige godkjenning av tegningene og tillatelsen til å sette i gang å bygge. Men det gis en midlertidig tillatelse. Grunnmur og vegger er allerede oppe når den endelige godkjennelse og tillatelse er oss i hende. Vi måtte også ha noe en kaller juridisk oppmåling av tomten. En nabo tilbød oss et stykke av sin tomt, så nå har vi tomten vår gående tvers igjennom hele kvartalet. Vi har innganger fra 2 gater. vi har forlengst begynt å holde møter i vårt fremtidige lokale da grovarbeidet på gulv og plattform også er ferdig.

På utposten Mbocayaty har vi også i løpet av 1992 fått ordnet med tomt for senere lokalbygg.

SOSIALT

har vi spesielt fått hjelpe Anuncio Figuerdo, som ble lam etter en skyteulykke. Etter utallige purringer i rettslokalene har den skyldige ikke blitt dømt og Figueredo har ingen erstatninger fått for sitt handikap som han er blitt påført. -I et samfunn med mye sosial nød må en ellers hjelpe til det en kan. Altfor mye regn i 1992 skapte også mye økonomiske problemer.

MENIGHETEN

har da drevet sin virksomhet ut fra vårt leide lokale og når det ikke regner i vårt fremtidige lokale og i bydelen Santa Lucia her i Villarrica og utpostene Mbocayaty, Caagucupe, Cleto Romero, Arroyitos og Santa Cecilia og med besøksvirksomhet i Carayao.

2 nye eldstebrødre er innsatt i 1992 og vi har hatt 2 elever ved bibelskolen.

Et effektivt barnarbeid er igang og det har vært holdt egne møter for kvinner. 10 nye venner er ønsket velkommen i 1992. Ved årsskiftet 1992/93 råder det en optimistisk ånd i virksomheten, dåpsvannet har allerede vært i bevegelse i 1993 og flere nye venner vil blir ønsket velkommen ved neste menighetsmøte.

Gunvor og Josef Iversen

RAPPORT FRA CIUDAD DEL ESTE, HERNANDARIAS og PUERTO PRESIDENTE FRANCO, PARAGUAY V/Kjellaug Palma Sjølund

Året 1992 har vært et år med prøvelser og seirer. I alt har vi merket Guds allmektige ledelse og hans nåde. Menigheten i Franco har begynt evangeliseringsarbeide i Barrio Bertoni og Italiano Cue, ca. 40 km fra Franco. Vi fortsetter på utposten 3-Fronteras, og et nytt sted Colonia San Isidro. Vi har et stort behov for arbeidere i evangeliseringsarbeidet og menighetsbyggingen. Carlos Osorio har ledelsen i Franco. Han er ung, men tapper. I Ciudad del Este har vi også en fin utpost, og likeledes i Villa San Francisco (nær Hernandarias). Unge brødre står også her for ledelsen.

I begynnelsen på året var mitt arbeid å legge alt til rette for Bibelgruppene i disse tre byene, og også utover i distriktet så langt jeg rakk. Det ble 154 bibelstudenter. Takk til Herren! Jeg hadde et opphold i Norge i juni og juli måned, og tok så fatt der jeg slapp i august måned.

Også i år har vi fått ha mange Vekkelseskampanjer og Barnemøter utover i landet, og vi har fått se mennesker frelst og løst. Med to medarbeidere har jeg tatt hånd om to ukentlige radio-program. På FM Arandu 1/2 time lørdager og søndager, og så på AM Itaipiru 15 min. hver søndag. Og vi har mange lyttere, og hører mye positivt fra programmene. Dørene er åpne! Be om at vi må få midler til å gjøre mer, og takk for all forbønn!

Kjellaug Palma Sjølund

RAPPORT FRA PASO CADENA, PARAGUAY V/Inger Johanne og Inge Bjørnevoll, Henny Marie Rasmussen

PASO CADENA,-

I Paso Cadena har me gåande eit NORAD-støtta prosjekt mellom "chiripa"-indianarane. Misjonsarbeidet her er omlag 35 år, og ein vil med dette prosjektet overlata arbeidet litt etter litt til dei nasjonale.

Målet er å få mest mogeleg indianarar inn i leiande oppgåver. Av den grunn har me ei gruppe ungdomar på vidaregåande skular i den sentrale sona av landet. Han som er komen lengst, går på sjukepleieskule i hovudstaden. Me ber om forbøn for desse.

SKULEN hadde sist år 99 elevar som fullførde av 121 innskrivne. Sjølv om mange ikkje fullførde skuleåret, har det aldri vore så stor prosent som har gått skuleåret ut. Det var 77 indianarar og 22 paraguayarar (mestisar) og born av tysk-brasilianske bønder. Typisk er at der er to førsteklassar, og så vert det mindre og mindre elevar etter som ein kjem i høgare årskull. Utgangsklassen hadde berre 5 elevar, og 3 var indianarar.

Eit av våre mål er å få indianarane litt etter litt til å fortsetja skulegangen oppover så at ein gong i framtida fullfører 100% 6. klasse.

Lærarstaben var på 4, to paraguayarar og to indianarar. Dei er alle lønna av staten.

KLINIKKEN hadde 1700 konsultasjonar og 10 fødselar. 869 born var til behandling. Rundt 30% av desse er under 4 år. Elles har ein hatt mange sjuke på sjukehus og klinikkar, både til dokterundersøkingar og til meir langvarig behandling både ved brann- og canserinstituttet, og ved staten sin klinikk for indianarar.

Ein del pasientar har vore innlagde på stasjonen. Ei gammal indianarkone og nokre andre trengjande får mat o.l.

Ei nasjonal sjukesøster (oppvakser på barneheimen i Ypacarai)

står som leiar for dette arbeidet. Med seg har ho hatt misjonær (sjukesøster og jordmor) Henny Marie Rasmussen. Me ber om at Gud må senda oss ein nasjonal sjukepleiar til når Henny Marie Rasmussen vender heim etter endt periode.

JORDBRUKSHJELP har det vorte gjeve i dei to koloniane Paso Cadena og Tekoha Pora. Ved årsslutt hadde 99 familie- einingar fått ei eller anna slags hjelp gjennom året. Det være seg til brønn, latrine, såvarer, gift mot bladskjæremaur eller kyllingar. Me har og fått ein del jordbruksredskap som vert lånt ut, t.d. såmaskin og sprøyte for maurgift.

Me fekk jordbruksteknikar tilsett frå 1. august. Han er sjølv indianar og har erfaring frå liknande arbeid i prosjekt som staten/INDI har hatt i gang. Me takkar Gud for han, og bed spesielt om forbøn for familien hans. Kona har nett overgjeve seg til Gud etter at han kom tilbake ^{til seg} litt før han kom i arbeid hjå oss.

Prosjektet er omlag i rute etter planane. For tida er påbygginga av skulen (skulekjøken og lager) ferdig. Det er starta opp med hus for skulestyrar.

Det er folk i gang med arbeid på lærebøker tilpassa indianarane. Be med oss om at IBM (USA) lagar system for GUARANI slik dei har system for spansk og norsk. Me har fått eit positivt svar på brev der me har presentert utfordringa for dei.

I 1992 fekk prosjektet ein Toyota 4x4 dobbelkabin som går fast i arbeidet på stasjonen. Ein stor del av bruken i samband med klinikken. Me har tilsett ein stasjonsansvarleg (mannen til den nasjonale sjukepleiaren) som er sjåfør og har tilsyn med stasjonen.

Sist på året fekk me inn radiokommunikasjon mellom stasjonen og bilen og til Caacupe der Inger Johanne og Inge Bjørnevoll bur. Dei har ansvar for sjølve prosjektadministrasjonen. Inger Johanne har rekneskapa m.m. Inge reiser mellom Paso Cadena og Caacupe. Han har i 1992 vore feltrepresentant og president for Mision NORMA som misjonsarbeidet vårt er registrert som i Paraguay.

KYRKJELYDSARBEIDET i Paso Cadena går sin faste gang. Der er ein indianarar, to paraguayarar og ein norsk i eldsterådet. Ved årsslutt var der 35 aktive medlemmer, omlag det same som føregående år.

Det vart teke ut tomt i 1992 for eige kyrkjebygg, og ein vonar å få opp huset i 1993. Me takkar for forbøn for menigheten framfor alt. At det må verta ei livskraftig indianarmenighet i deira eige kyrkjehus, sjølvfinansiert og sjølvstyrt, ved Guds nåde og leing.

Henny Marie Rasmussen.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll.

RAPPORT FRA CURUGUATY, PARAGUAY V/Anne Lise og Ole Johs. Jorud, Anna Strømsrud og Gunnvor Westgård

I nært samarbeide med menigheten i denne sona arbeider anna Strømsrud, fam Jorud og Gunvor Westgård. Sistnevnete begynte her i februar, og Jorud's kom inovember hit opp. Anna Strømsrud var i Norge fra mai til oktober.

Ut fra menigheten i Kolonien Fortuna, har det hele året vært jevn virksomhet. Det er startet arbeide på flere nye steder, da indianerbrødrene har fått kallelse fra paraguayere til å hjelpe dem i virksomheten. Flere ganger har brødrene herfra forretta dåp og vielse. Det har vært dåp 5 ganger, og der er 24 som er blitt døpt og tillagt menigheten.

Nesten hver måned har vi hatt evangeliseringskampanjer eller bibelstudier for evangelistene. I august arrangerte vi menighetens bibelstudiedager (4 dager) på senteret i Curuguaty. Der deltok pastorer, evangelister og eldste fra alle menighetene som har støtte fra Misjonen.

Ungdomsleir ble arrangert i juli og desember, for deltagere fra menigheten og utpostene her. Under ungdomsleiren i desember, ble bokhandelen på Senteret åpnet. Augustin Estgarribia som har vært pastor og lærer sluttet i november etter 8 år i Fortuna.

Pastor Bienvenido, og eldste Bonifacio har begge besøkt Norge i 1992. Selv om det er åpenhet for Guds ord på de fleste steder, møter vi også trusler av forskjellig art. Det høres om overfallstrusler rett som det er, og pastoren opplevet og bli overfallt og frastjålet motorsykkelen.

I kol.Fortuna har lenge truet med å forby evangeliske møter, og i slutten av året måtte arbeidet innskrenkes av den grunn.

Selv om åndskampen har vært hard, og har tilspisset seg, har brødrene vært tapre og utholdene, men vi kjenner at vi har kamp mot mørkets makter.

SKOLENE

Skolene arbeider selvstendig. I februar var det innvielse av skolen i Kol.1.mars. Skolebygget, to lærerboliger og et stort lagerbygg og vei til kolonien var NORAD finansiert.

Flere ungdommer har fått hjelp til å studere. To unge jenter har bodd på senteret i Curuguaty og har gått på skole der. 3 unge fra Menigheten har fått hjelp til å gå på Bibelskolen i Atyra.

HELSEARBEIDET

Fra 1.juli fikk vi støtte fra NORAD til Helseprosjektet som drives i 3 kol. Helsearbeidet er tenkt å være mest forebyggende, men ved at indianere har svært få tilbud og muligheter til behandling, blir det mye kurativt også. Lege og tannlege har vært med ut noen ganger, og det er gjort forsøk på å lære opp frivillige helsearbeidere etter målsettingen her i landet. I alt ca, 500 behandlinger er utført, under ganske primitive forhold.

JORDBRUKSPROSJEKTET

Ole Johs. Jorud kom hit i november for å planglegge og forberede dette arbeidet samt bygging av prosjektlederbolig, helsestasjoner, murstensbrenneri, og veibygging inn til en koloni hvor vi har arbeide.

I oktober ble det innkjøpt to biler, en til jorbruksprosjektet, og en til Helsearbeidet.

Vi ber om fortsatt og bli husket i bønn, både vi misjonærer og våre medarbeidere. Takk for trofast støtte i året 1992.

Anna Lise og Ole Johs. Jorud, Anna Strømsrud, Gunvor Westgård.

RAPPORT FRA YBY-YAU, PARAGUAY V/Eva og Candido Figueredo

Her i Yby-Yau i Nord Paraguay, kan vi se tilbake på 1992 som et normalt godt virkeår. Eva kom tilbake i juni etter et 15 mndrs.opphold i Norge.

Da evalueringsteamet var ute fra Norge i febr. ble det bestemt at 31. des.1993 skal resten av bygningene som stpr igjen overgis til de nasjonale helsemyndigheter, som jo tidligere har overtatt hospitalet. Hospitalet fungerer nå veldig bra, og man regner med utbygging der. Den vesle kirka som står her på misjonens område vil få utmålt sin tomt og driver sitt arbeide som vanlig. Ellers har man jo hovedsete for menigheten i sjølve landsbyen, og ut derfra drives da det evangeliske arbeidet.

Menigheten: 19 venner ble døpt og tillagt menigheten i 1992. (det forberedes nå for ny dåp igjen) Pastor Carlos Escobar med sitt eldsteråd fungerer bra. Menigheten har 9 utposter og 19 ukentlige møter. 4 faste søndagsskoler. Bella Vista som jo har vært en av menighetens utposter i mange år med fast nasjonal arbeider, har nå fått mer fast misjonærhjelp. Foruten å delta i møtevirksomheten får mange syke og nødlidende hjelp. Vi opplever en god tid der borte.

Radioarbeidet: Candido bruker nesten 100% av sin tid der. Ukentlig går det ut 6 timer med rene evangeliske program. Det er god respons på programmene, særlig det på guarani.

Skolen: Det er i år siste året at misjonen har ansvaret for skolen i indianerkolonien. I 1992 i forbindelse med besøket fra Norge fikk jo kolonien sin egen juridiske person, og papirene ble overrakt i den anledning. Skolen fungerte også i 1992 med sine 4 klasser med 50 elever pluss 2 klasser for analfabeter.

Eva og Candido Figueredo.

RAPPORT FRA PEDRO JUAN CABALLERO, PARAGUAY V/Elsa og Gunnar Pettersen

Vi kom tilbake til Paraguay i slutten av august 92, etter et og et halvt år i Norge. Det kjentes godt å være tilbake i det som landet som vi føler Gud har kalt oss til å arbeide i.

Vi oppdaget ganske snart at demokratiet ikke hadde greid å forandre Paraguay noe sørlig, spesielt på de områdene der det virkelig trengtes. Korupsjonen er ikke blitt noe bedre, den eneste forskjellen er at folk nå kan si åpent at det finnes uregelmessigheter det kunne en jo ikk før uten frykt for å bli fengslet. Kriminaliteten er på oppadgående over hele landet, og det ser ut for det er lite myndighetene kan gjøre. Dette spesielt fordi politiet ofte er innblandet i det som skjer. Overfallene blir bare mer og mer brutalt gjennomført.

Dette gjør det mer nødvendig enn noen gang å forkynne evangeliet slik at folk kan bli forandret innenfra. Da vet vi at de ytre resultat ikke vil utebli.

Men tross ytre vanskeligheter går evangeliet frem, også her oppe ved grensen til Brasil som vi arbeider. Det er foreløpig ikke de store skarene som kommer for å bli frelst, men det er fremgang og mennesker kommer og tar imot Jesus, og det er jo viktig å legge et grunnlag for den vekkelse som må komme også i Paraguay-Daghjemmet som vi er i ferd med å bygge, går frem med raske skritt, det er jo mye å forberede i et slikt prosjekt, men med mange gode medarbeidere og ikke minst viktig med Guds hjelp så tror vi det skal lykkes.

GLEM ikke å be for oss, det er en tøff by vi arbeider i, men gjennom deres forbønner tror vi på seier også i Pedro Juan Caballero.

GUDS FRED

Mange hilsener fra
Elsa og Gunnar Pettersen m/familie.

RAPPORT FRA YPACARAI, PARAGUAY V/Jorunn og Lars M. Førland

I denne likke rapporten vår for virkeåret 92, nevnes mest vårt engasjement innen det evangeliske arbeidet, eller m.a.o. den nasjonale pinsevekkelsen "Filadelfia".

Men ganske kort kan nevnes her at vi også i 1992 hadde hovedansvaret for ledelse og administrasjon av barnehjemmet "Hogar Norma" i Ypacarai, der vi har ett team med dyktige medarbeidere.

Året -92 ble ett interessant år for våre nasjonale menigheter, der en fikk være med på ulike merkedager som forteller om vekst og konsolidering, slik som f.eks. eldsteinnsettelse. Det ble derfor ett år med endel besøk til de forskjellige venneflokker, samtidig som en på disse reisene også ble konfrontert med ulike problemer som vi sammen fikk drøfte og legge fram for Gud.

Når dette er sagt, må det også nevnes at det er mange positive ting som skjer i de ulike venneflokker innen vår bevegelse. Men våre nasjonale ledere sliter hardt økonomisk, noe som kommer fram under samtalene. P.g.a. at inntektene til "evangelistkassa" har sunket, er underholdet til våre arbeidere blitt mindre i forhold til reallønnen i landet. Ett bønneemne er at Gud styrker de nasjonale menigheters ansvarsfølelse, slik at de stadig mer tar over det økonomiske ansvar.

I 1992 ble det også endel undervisningstimer på vår bibelskole "Instituto Teologico Filadelfia", som drives i samarbeid med de andre "Filadelfia"-menighetene i Paraguay. Det er alltid svært oppmuntrende å møte våre bibelskole-elever og oppleve den interesse og engasjement som de viser.

Vi tror Herren ennå har mye å gjøre i Paraguay. Hjelp oss å be om at nasjonale og misjonærer må stå skulder til skulder i ett godt og intimt samarbeid, for at vi sammen kan kjempe for det ene store målet: Paraguaiernes frelse!

Deres i tjenesten

Jorunn og Lars M. Førland

RAPPORT FRA PARAGUAY/PERU V/Lourdes og Lars M. Førland

Det er litt underlig å sitte midt inne i Perus jungel og samtidig skrive en rapport i fra året som gikk i Paraguay. Men ifra vi flyttet ut av huset i Caagupe i november til vi endelig var framme her i Saramiriza, Peru, den 9. februar, har vi omtrent ikke fått anledning til å tenke på at året 1992 tok slutt og at det etter hvert nærmet seg Misjonskonferansen.

Oppgavene i året som gikk har for oss vært delt i to: menigheten i Caacupe og besøksreisene til menigheter innover i landet.

Caacupe: Her har Lourdes vært mest engasjert, spesielt innen barnarbeidet og i en bønnegruppe for kvinner.

Barnarbeidet er en av de viktigste oppgavene som menigheten i Caacupe har. Det er en forholdsvis stor gruppe med barn som samles til møte på søndag formiddag i kirken og lørdag ettermiddag i en av bydelene. Flere av disse kommer fra ikke-kristne hjem og foreldrene til disse barna har også vært med på familieturer som har vært organisert i menighetens regi. Behovet blandt barn er stort og derfor ble det holdt et barnarbeid seminar i oktober, hvor det ble sendt ut invitasjoner til nabomenighetene. Vår bønn er at Gud kaller og dyktiggjør flere nasjonale til denne oppgaven.

Lourdes har også vært med på å starte en bønnegruppe for kvinner. Det er søstre ifra seks menigheter i Caacupe og og nabobyen Ypacarai som samles til konkret forbønn. De har også holdt kvinneweekend og familiedager på et leirsted like utenfor byen. Dette har vært med på å styrke fellesskapet mellom de evangeliske menighetene i disse to byene.

Morgan har vært med i brødrerådet i menigheten i Caacupe, ettersom de ønsket det p.g.a. at de har vært igjennom en vanskelig tid.

Besøksreisene. Morgan har hatt faste besøksreiser hele dette året som gikk. Fast reisefølge og medarbeider har vært Ramon Estigarribia, evangelist og eldstebroer i menigheten Filadelfia, Ypacarai. Selvom nesten alle av "våre" menigheter har blitt besøkt, har vi konsentrert oss om fire steder: Tacuti, Finap, Repatriacion og Finap-i med regelmessige reiser. Dette er steder som det aldri eller skjelden har besøk og hvor det er en leder på stedet som bærer hele ansvaret. Vi har virkelig sett hvilket stort behov det er i slike avsidesliggende venneflokker for samfunn og støtte og ikke minst undervisning i Guds Ord- Vi har vært med på fem dåpshandlinger, alle ved elvebredder og med lokalbefolkningen som tilskuere. Dette har vært høydepunkter i året 1992.

Finap-i. Grunnen til at vi vil nevne dette stedet på slutten er ikke fordi en må kjøre på 140 km jord/gjørme-vei som ikke ligner noe annet vi har vært borte i når det gjelder veier. Men, Finap-i har i året 1992 fått høre evangeliet for første gang. Og i denne dalen er det nå ca. 40 nyfrelste og over halvparten av disse er døpt med Den Hellige Ånd. Vi opplever det som et privilegium bare å ha vært der og sett det som Gud har gjort blant våre søsken

i Finap-i. Vårt ønske rer at dere kan være med å takke Gud for det han gjør i Paraguay og samtidig fortsette å be om en større oppvåkning i dette landet i Søramerikas hjerte!

Med ønske om Guds velsignelse over dere alle og en rik misjonskonferanse hilser vi dere med Fil. 4:4-7. Takk for all støtte!!

Lourdes, Morgan, Nathalie og Ruth Cathiner Førland